

for de beskikkede medlemmer af landsretten.

Spørgsmål 147:

På hvilken måde og efter hvilke kriterier vil bistandslovens ydelser — af økonomisk eller anden karakter — blive stillet til rådighed for den frie kriminalforsorgs socialklientel?

Svar:

Der er af justitsministeren i 1972 nedsat et planlægningsudvalg vedrørende den frie kriminalforsorg. Udvalget, hvori socialministeriet er repræsenteret, har til opgave at overveje, hvilke praktiske foranstaltninger der bør iværksættes med henblik på en udbygning af forsorgen for de ikke-anstaltsanbragte kriminelle (betinget dømte, tiltalefritagne, betinget benådede og prøvelsladte m. v.); der sigtes herved navnlig til:

1. Spørgsmålet om anvendelse af tilsyn og dettes nærmere indhold og gennemførelse.
2. Spørgsmålet om indretning af institutioner inden for den frie kriminalforsorg.
3. Spørgsmålet om den frie kriminalforsorgs behandlingsarbejde over for domfældte alkoholister og stofmisbrugere, herunder psykiatrisk behandling.
4. Spørgsmålet om ydelse af sædvanlige sociale bistandsydelser til den frie kriminalforsorgs klientel.

Det forudsættes, at udvalget er opmærksom på de muligheder, der på længere sigt måtte være med hensyn til et nærmere samarbejde med det almindelige sociale sikringsssystem, som opbygges i de kommende år.

Det forudsættes endvidere, at udvalget løbende samarbejder med det af justitsministeriet den 13. maj 1969 nedsatte udvalg vedrørende forsorgsarbejdet i fængselsvæsenets institutioner.

Udvalget har indtil nu afholdt 2 møder. Der kan derfor på indeværende tidspunkt intet siges om, hvorledes bistandslovens ydelser vil blive stillet til rådighed for den frie kriminalforsorgs socialklientel.

Spørgsmål 148:

Hvorledes vil en refusionsordning kunne se ud hvis:

- 1) kommunen overtager
 - a. 5 pct. af invalidepensionsudgiften
 - b. 10 pct. af invalidepensionsudgiften
 - c. 25 pct. af invalidepensionsudgiften
- 2) amtet overtager
 - a. 20 pct. af invalidepensionsudgiften
 - b. 15 pct. af invalidepensionsudgiften
 - c. 25 pct. af invalidepensionsudgiften

De af staten sparede beløb forudsættes tilbageført til henholdsvis amt og kommuner.

Svar:

Begrundelsen for eventuelt at gennemføre en ændring af den nuværende finansiering af invalidepensionsudgifterne må formentlig være følgende synspunkt: Hvis den nuværende finansiering af invalidepensionsudgifterne opretholdes samtidig med, at hjælpeforanstaltninger efter bistandsloven skal finansieres af opholdskommunen med 50 pct., kan der tænkes at være risiko for, at de kommunale myndigheder ikke vil føle fornøden tilskyndelse til at iværksætte sådanne revalideringsmæssige hjælpeforanstaltninger, der ville kunne begrænse tilgangen af nye invalidepensionister.

En omlægning af finansieringen af invalidepensionen med *fordeling af udgifterne mellem staten og vedkommende amtskommune* vil næppe have den virkning at begrænse en sådan mulig risiko. En sådan finansiering vil nemlig ikke give den enkelte kommune større tilskyndelse til at iværksætte revalideringsmæssige hjælpeforanstaltninger end den hidtil gældende finansieringsordning for invalidepension.

Såfremt den nævnte risiko skal søges imødegået ved omlægning af reglerne for finansiering af invalidepension, må det snarere ske ved at indføre en finansiering, hvorved *opholdskommunen deltager i finansieringen af invalidepensionsudgifterne*.

Hvis en sådan omlægning gennemføres, må der — som det også er forudsat i spørgsmålet — ydes kommunerne kompensation af staten for at undgå en forskydning af den samlede byrdefordeling mellem staten og kommunerne.

En sådan kompensation kan tænkes ydet enten ved at forhøje refusionsprocenten for statsrefusion til kommunerne efter bistandsloven *eller* ved at indføre forøgede statstil-